

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. VI. Peculiare & proprium ipsius commodum est solus tyrannus, qui
sibmittere se renuit potentiæ Jesu Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

morosos illigatos vinculis timoris & pavoris?

Unde est, quòd Herodes ipse per universum suum regnum non publica ediderit lætiæ signa: Nonne judicare poterat, ingenti ad fore suo commodo? Siquidem cum videret adimpletum vaticinium Jacob, quòd Sceptrum auferendum sit à Juda, quando missus fuerit, qui mittendus est, nempe Messias, argumentum erat evidens: DEUM non amplius voluisse, ut Regem haberent nationis suæ: hoc igitur pro ipso maxima erat certitudo, quòd Sceptrum remanere velit in manu sua. Et pro eo, quòd exaltaret, tripudia-

ret, diffuere gaudio ob manifestam hanc imperii sui confirmationem, contremiscit, exterritur, consternitur, omnia pro se esse perdita sibi imaginatur, nec erubescit suam palam exhibere imbecillitatem ac vecordiam, non confunditur parvulum metuere pupum, vix natum timere infantem: Et unde hæc omnia?

Quid interrogas, reponit ipsi Ecclesiasticus? proprium commodum totum excœcat mundum, & millenis cunctis hominibus persuadet insullitates, absurditates, ineptias.

ARGUMENTUM

Peculiare & proprium sui ipsius commodum est solus tyrannus, qui submittere se renuit potentie JESU Christi.

ARTICULUS VI.

Quare non omnes afficiat gaudiò natiuitas JESU Christi.

VERUM quidem est, à Natiuitate Christi JESU diffundi debere amplissimum in universum orbem gaudium, eòquòd sit ipse promissus Messias, & desideratus cunctis gentibus, veniens è cœlo in terram pro bono totius mundi. Sed bonum hoc est publicum & spirituale. Quia publicum est, quilibet in

particulari sibi persuadet, hoc se non tangere, nec inde sibi aliquid affluere felicitatis; & quia spirituale est, animæ carnales, quibus scætet mundus, id flocci faciunt; nam bonum spirituale & bonum commentitium, pari apud ipsos ambulant passu, æquali ponderantur trutinâ.

O o 2

Sed

Cur tota civitas fuerit turbata.

Sed commodum peculiare & bonum sensibile cujuslibet hominum, mirum in modum turbat & torquet ipsos, si vel minimum quid viderint, quod imaginantur sibi esse posse præjudicio. O si quis vidisset arcana cordium, & omnes cogitationes, quibus agitabatur animus hujus populi timore percussi! quam stupenda varietas affectuum, opinionum, judiciorum prope modum tam diversorum, quot numerare erat personas particulares! Quivis enim metuebat sibi ipsi, & commodo suo peculiari. Nihilominus non nisi unicus, unus & idem dimanabat ex hoc in omnes effectus, à Rege Herode usque ad novissimum e plebe. Et est, quod omnes fuerint infelices, omnes turbati, omnes inquieti.

Cur Herodes simuerit,

Tu contremiscis Herodes, non id admiror; metuis, ne tua tibi vacillet in vertice corona; ne tuum tibi extorqueatur e manibus Sceptrum. Novo huic Regi non animus regnum auferre temporale, sed potius regnum conferre hominibus æternum. Verum tu id non credis; solum nomen Regis, quod ipsi tribuitur, offendit te; & sola sufficit imaginatio, peculiare tuum commodum, depeculari posse ipsum, ut te torqueat, te turbet, te affligat, cruciet, trucidat.

Vos contremiscitis, Sacerdotes, Pontifices, Legis Doctores; & Sacerdotes, Cur Pontifices non equidem illius me tenet stupor: Vos prævidetis, quod Messias, qui magnus & æternus est Sacerdos, veniens in hunc mundum, immutare & in alium ordinem redigere posset religionem; unde & foret periculum, vestras dignitates, vestra officia, vestra beneficia, vestros reditus pati posse jacturam: Vestra commoda, propria lucra, quæ universali totius mundi commodo præfertis, vos maculant timore, ne veniat.

Vos contremiscitis populi Judaici; non hujus me capit admiratio. Non male metuitis, effrenem vestram vivendi licentiam reprobendam fore à Messia: Omnes Prophetæ describunt ipsum velut sanctissimum, velut Sanctum Sanctorum, qui non coinquinabit manus suas in iniquitatibus hominum; & velut Doctorem justitiæ, introducturum virtutem & sanctitatem in universum orbem. Emendandæ ergo vobis erunt viæ vestræ, & mores immutandi in meliores, impotens quidquid agendi rescindenda libido: quod ergo vos angit, vestrum tangit commodum particulare.

Tu contremiscis urbs Jerosolyma, non desuper obstupesco: immu-

immutanda enim tibi erit facies; amplectendus alius rerum status; subeundæ leges aliæ, anti- quæ deserendæ consuetudines: tu times, ne Messias veniens ve- teres sit abrogaturus caremo- nias, quibus tanto tempore as- severas; tu metuis mutationem statûs, quin particulares quidam haud levia ex eo subeant præju- dicia; & quivis suo metuit emolumento.

Commodum
privatam in-
citat totum
mundum
contra Deum.

Et interim, dum magnus DEUS de cælo descendit in ter- ram pro augmento gloriæ suæ & profectu salutis vestræ æter- næ, malè ominata vestra com- moda & lucra, quæ in compara- tione nonnisi sunt crepundia, in eandem vos simul trahunt sententiam, ut ipsum repudie- tis: *Convenerunt adversus Domi- num, & adversus Christum ejus.*

Psalms, 2. v. 2.

Quid prodest vobis, infelices cæci, inhiare commodis instar fumi, mox unico instanti peritu- ris, dum interim negligitis ma- gnum salutis vestræ commo- dum, quod unicum majori vo- bis est lucro, quam omnia simul mundi commoda? Quid con- fert vobis, conservare pugillum terræ, quem nonnisi paucis pos- sidebitis diebus; vel vitam mu- sca, quam perdetis ex his diebus unâ, invitis vobis, quando mi- nime credetis; vel exiguum lu- crum temporale, quod deserend-

dum mox erit, ubi deserenda est vita? Quid conducit vobis, hæc omnia pluris duxisse DEO, si perdatis cælum, & vitam bea- tam, & cuncta ineffabilia æter- nitatis bona. O maledictum sui ipsius commodum, maxi- mum Dei adversarium, & cru- delissimum animorum torto- rem ac carnificem! quomodo possibile est, ut dum ita sævis in omnes, omnesque miseros reddis ac infelices, adhuc omnes te revereantur, te sectentur & arctissimè te complectantur?

Infelix Jerosolyima, quàm in- felix tibi est ansa te affligendi, mœrore, tristitiâ ac dolore te metipsam accumulandi, non quod Messias, Liberator tuus se tibi coram exhibeat, sed quod tam sis misera, ut missum ipsum facias, repudies ipsum! Omnia tua simul & semel in nihilum redigis emolumenta. Quantis repudiatio hæc stabit tibi lachry- mis, quanto sanguine, quantis calamitatibus, quibus te videbis oppressam! Infelix Herodes, lu- culentum tibi terroris est argu- mentum, non quod incurras periculum amittendi regnum temporale, sed quod conservan- do huic commodo, quod tibi videtur haud leve, cum agatur de diademate, execranda medi- teris crimina, quæ æternâ te ob- ruent miseriâ! Ecce magnum,

Væ alium non
habenti Deum
nisi proprium
suum com-
modum.

quod in ruinam te rapit, commodum, quodque pavoris tibi abundans suppeditat argumentum. Væ illi, qui alium in hoc mundo non habet Deum, nisi privatum suum commodum! Eheu! quantos reperire est, qui famulentur ipsi in contemptum DEI!

Ferme omnes
hoc tempore
suis inservi-
unt commo-
dis.

Quod deplorandum est, nonne videmus inter Christianos indies idipsum? Nonne, si Christus Jesus collocetur in bilancem cum lucello vel minimo, ipse infallibiliter minoris erit? Et quantos reperire est, qui ipsi serviunt secundum speciem? Sed falsam revera speciem; cum illi suis ipsam faciant servire commodis: magnum pietatis ostendunt zelum, modo se ostendat quidquam lucri, quod peculiari suæ suffragetur utilitati, sive sit honoris & gloriæ, sive voluptatis ac lætitiæ, sive facultatum honorumve temporalium, sive aliud quidquam cujuscunque emolumentum: Si ex his omnibus aderit nihil, tantæ aderunt, seque oculis objicient difficultates in oppositum, tantus coacervabitur speciosarum considerationum & rationum ex adverso cumulus, ut tandem concludatur nihil, Dei que causa ita maneat deserta, ut nemo sit, qui illam velit agere, ipsius partes tueri. Et de hoc ipsemet

conqueritur in Scriptura: *Quis est in vobis, qui claudat ostia & incendat altare meum quatuor?* quali diceret: Neminem invenio, qui mihi præstet obsequium, nisi suum inde trahat emolumentum.

Verumtamen, interpellat ipsum Carphorus, novi ipsorum plurimos, quibus melior, quam credas est animus: serviunt ipsi DEO pure propter DEUM; nullo alio prorsus intuitu aut commodo, nisi ipsius solius honoris & gloriæ: Eo nomine student pleræque sua bona opera cognitioni suffragari hominum; nullum aucupantur ex pietate lucrum; nec suum in eo, quod faciunt, sectantur placitum, sed placitum solummodo DEI.

Novi, reponit alter, haud deesse, qui famulari velint ipsi, absque eo, quod suis famulentur commodis, modo saltem nihil inde trahant incommodi, nihil subeant præjudicii. Sed quando res agitur de sacrificandis suis pro ipso commodis, cum proprio suo incommodo; quando subeundum est periculum honoris, toleranda probra, exponenda jacturæ bona, sufferenda paupertas, exponenda faminitas, vel propria vita, tandemque statuendum animo amittere omnia ad conservandum com-

Etiam boni
suo incom-
modo, volunt
servire DEO.

commoda & emolumenta Christi JESU: O quàm pauci sunt horum! O quàm pauci sunt horum! quantos econtra reperire est imitatores Pilati, etiam inter ipsos, qui boni, qui devoti volunt haberi?

Hic Judex, quem sanctus Augustinus laudat velut virum probitatis moralis sat magnæ, primâ apparuit fronte bono fuisse animo ad defendendam innocentiam Christi JESU. Judæi, quorum videbat invidiam, & immoderatas animi passionés, plures imputabant ipsi falsitates; has ipse pendebat nihili, probè gnarus, ipsas non esse nisi foetus & partus maligni animi: pluribus urgebant ipsum instantiis, & hisce eòsque congeminatis, ut speciem quasi referrent rebellionis, quibus evincerent, ut condemnaret illum. At invictus ipse ad omnia stetit, ipsisque semper sua retorquens argumenta, cunctas ipsorum elisit importunitates, elisit violentias: Incassum tentatis me, instigatis frustra ad committendum injustitiam, nihil invenio causæ in eo, ut feriam ipsum mortis sententiâ. Sed unus illorum prudentior cæteris, probè gnarus, nihil proprio resistere posse commodo, dicit ipsis: Vos nescitis quidquam, sinite me facere: Accellit ipsum seorsim, & simulans

se amicum, insufurrat ipsi solùm tria verba, quæ & reliqui postmodum altè repetebant: *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris.* Attende, quid facias, exponis te periculo Cæsaris incurrendi offensam, de hoc amicè admonitum te velim, perpendè hoc benè, si habes mihi fidem.

Bonus hic judex, quem nihil hucusque poterat flectere, quique ludibrio exploserat accensum rabie totius turbulenti populi furorem, suis auribus allabi credens fulminis ietum, ecce totus exterrefactus, secum ipse pensitavit: Itane offensam Cæsaris? Sed an meo sic officiam officio, è quo omnem meum honorem, omnem meam traho sustentationem? Sed quid meo erit filio, qui optimo apud Imperatorem in aula loco, amplissima exspectat fortunæ munera? Sed quid meis amicis, quid propinquâ necessitudine conjunctis, quos modò meâ tueor auctoritate? Sed & quid meis inimicis, qui modò me timent, quosque meâ potentiâ mihi teneo subjectos? Quanta negotiorum meorum jactura, si Imperatoris exspolier gratiâ? Verum est, hunc hominem esse innocentem; administranda mihi foret justitia; sed ita plus æquò majorem causa provchetur in moram. Adducatur denuò antè me hic homo:

Pilatus aliàs satis bonus Judex, proprio suo per-versus commodo.

homo: JESUS CHRISTUS adducitur ipsi. Tu vides, inquit illi, fecisse me pro te, quod facere potueram; probè tuam agnosco innocentiam, tuorumque adversariorum invidiam; sed meà nimis quàm interest, omnibùs evertar bonis, nisi subvertam æquitatem, & iniquis ipsorum annuam votis? Amici mei, dicit populo, jus vobis suffragari video, trado vobis ipsum, juxtà vestram agite cum ipso arbitrium: Tradidit eum voluntati eorum.

Luc. 23. v. 25. Tradidit eum voluntati eorum.

Inveſtiva in proprium commodum, quòd conculcat Deum pedibus.

O maledictum sui ipsius commodum! tu igitur omnia tuo subjicis imperio? tu igitur impellis homines, ut ipsam Majestatem DEI suas compellant subire plantas, calcar addis, ut calcant & conculcent ipsam? tu igitur vità exspoliasti ipsum Filium DEI, & ipsius effudisti sanguinem? Hoc execrandum nobis videtur: Sed nonnè indies pejora quasi patramus? Non est opus minitari nobis fulmina; mox ubi de minimo agitur commodo, agitur in fugam & exulare cogitur Christus JESU, traditur oblivioni cœlum, salus propria, ipsa anima, ipsa con-

scientia, nec felix nec infelix attenditur, aut cordi habetur æternitas: hisce omnibus obfirmantur oculi, ut nihil aspicere liceat nisi hoc commodum, & quandoque minoris æstimatur Deus rudi coquina periculo. Ignosce Domine, quòd tam exigua cum reverentia loquar de Majestate tua infinita. Sed cheu! nimis quàm verum est, te sæpius minoris fieri, ô magne Deus vive, si vel minimum occurrat commodum te vilissimo coquina periculo postponeris; de quo conquereris ipsemet per os aliqujus Vatis tui: *Et violabant me* Ezech. 13. *propter pugillum hordei & fragmen panis.* O quàm verum est, proprium commodum ingens esse ostium, per quod indies milliones animarum descendant in infernum, eòquòd emanet ex ipso contemptus DEI ubivis terrarum. Et vide solummodò, quàm ahominando crudelitatis scelere obstrinxerit Herodem, quamvis invito se sua evertit commoda, & mirum in modum stabilièrit illa Christi JESU, quæ excindere & subvertere volebat.

ARGU-